

Thầy Nguyễn Ngọc Ký - Tấm gương sáng ngời về nghị lực vượt lên số phận

Nguyễn Ngọc Ký là một tấm gương sáng về nghị lực vươn lên trong cuộc sống. Ngoài vai trò của một giáo viên ưu tú, ông còn được biết đến là người truyền lửa cho bao thế hệ.

Nhân dịp kỉ niệm 40 năm ngày Nhà giáo Việt Nam (20/11/1982 - 20/11/2022) chúng ta hãy cùng nhau khám phá và tìm hiểu câu chuyện đầy ý nghĩa về nghị lực vượt lên số phận của thầy giáo Nguyễn Ngọc Ký.

Thầy Nguyễn Ngọc Ký (sinh ngày 28 tháng 6 năm 1947 đã mất vào ngày 28 tháng 9 năm 2022) quê ở xã Hải Thanh, huyện Hải Hậu, tỉnh Nam Định.

Năm 1951, khi lên 4 tuổi, Nguyễn Ngọc Ký bị bệnh sốt bại liệt và dẫn đến bị liệt cả hai tay. Năm 7 tuổi, Nguyễn Ngọc Ký rất muốn đến trường nhưng vì bệnh tật nên ông không thể đi học. Tuy khó khăn nhưng Nguyễn Ngọc Ký vẫn miệt mài luyện tập viết chữ bằng chân, cũng như làm việc nhà bằng chính đôi chân của mình. Nhưng ông đã cố gắng vượt qua số phận của mình, rèn luyện đôi chân thay cho bàn tay và

trở thành nhà giáo ưu tú, lập kỷ lục Việt Nam "Nhà văn Việt Nam đầu tiên viết bằng chân" và được kể trên với tên *Bàn chân kỳ diệu*.

Năm lên 7 tuổi, Nguyễn Ngọc Ký đến trường, đứng ngoài nghe cô giáo giảng bài, xem các bạn học. Về nhà, cậu bắt đầu hì hụi tập viết bằng ... chân. Thời gian đầu việc tập viết với ông quả như cực hình. Dần dần ông viết được chữ O, chữ V... Không những thế, Nguyễn Ngọc Ký còn vẽ được hình bằng thước và com-pa, làm được lồng chim để chơi...

Nhờ sự cố gắng tuyệt vời đó, cậu đã được đi học và học rất giỏi. Năm 1962, Nguyễn Ngọc Ký được Bác Hồ tặng Huy hiệu cao quý của Người. Năm 1963, Nguyễn Ngọc Ký tham dự kì thi chọn học sinh giỏi Toán toàn quốc và xuất sắc đứng thứ 5. Nguyễn Ngọc Ký lại được Bác Hồ tặng Huy hiệu cao quý lần thứ 2.

Lên cấp III, theo lời động viên của bạn bè khắp nơi trên cả nước, Nguyễn Ngọc Ký đã chọn ngành Văn. Năm 1966, ông nhận được giấy báo nhập học ngành Ngữ Văn của Trường Đại học Tổng hợp Hà Nội. Trong 4 năm học Đại học, dù bệnh tật luôn đe dọa tính mạng, song Nguyễn Ngọc Ký vẫn miệt mài đèn sách.

Ông quan niệm: "Xa trường, xa lớp nhưng không xa sách vở". Năm 1970, ông bảo vệ thành công Luận văn Tốt nghiệp và cho ra đời tập truyện ký viết bằng chân đầu tiên với nhan đề : "Những năm tháng không quên" (sau đó là "Tôi đi học", "Tôi học đại học" tái bản nhiều lần).

Được cố thủ tướng Phạm Văn Đồng khuyến nhủ, ông trở về quê Hải Hậu, Nam Định làm giảng viên. Năm 1993, ông được nhận danh hiệu "Nhà giáo ưu tú". Từ năm 1994, ông chuyển vào sống tại quận Gò Vấp, Thành phố Hồ Chí Minh và từ đó đến năm 2005, ông được phân công nhiệm vụ dự giờ bài giảng của giáo viên cấp 2, chép lại, tổng hợp, rút kinh nghiệm, rồi đóng góp ý kiến. Năm 2005, Trung tâm Sách Kỷ lục Việt Nam đã tặng ông danh hiệu: "Người thầy đầu tiên của Việt Nam dùng chân để viết"

Ngoài ra, cuộc đời và quá trình luyện viết của ông đã được Bộ Giáo dục và đào tạo Việt Nam cho vào những trang sách giáo khoa như một lời động viên, khích lệ rằng cần có ý chí nghị lực, quyết tâm cũng như hãy tin vào chính mình và một ngày nào đó bạn sẽ nhận được thành quả xứng đáng. Ông cũng được mời đi giao lưu, giáo dục lễ sống và bồi dưỡng lòng ham học cho nhiều thế hệ trẻ trong cả nước.

Để có thể giảng bài với đôi tay tật nguyền, thầy giáo Nguyễn Ngọc Ký đã suy nghĩ, tìm tòi nhiều phương pháp, cách thức dạy học. Ông đã nghĩ ra phương pháp dạy học rất sáng tạo, hiệu quả. Ông tự thiết kế các mô hình, dàn bài trên bìa một tờ giấy cứng, bên ngoài có một tờ giấy trắng che lại. Giảng đến đâu, ông dùng chân kéo tờ giấy che ở bên ngoài xuống, thế là những con chữ xuất hiện. Cùng với đó là giọng giảng sinh động, truyền cảm, ông đã thuyết phục được học sinh. Không những thế, trong bất cứ bài học nào ông cũng nghĩ ra những câu đố bằng thơ rất độc đáo.

Cứ thế, người thầy tật nguyên nhưng sáng ngời ý chí và nghị lực ấy đã truyền lửa cho biết bao thế hệ học sinh. Trong lần về thăm huyện Hải Hậu, Nam Định, cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng đã nói: “Thầy giáo Nguyễn Ngọc Ký là đại diện cho sự phấn đấu phi thường và kỳ diệu, là tấm gương sáng cho các bạn trẻ hôm nay, nhất là những người khuyết tật noi theo”. Ngày 20/11/1992, ông được vinh dự nhận danh hiệu Nhà giáo ưu tú.

Năm 1993, sau khi vào Thành phố Hồ Chí Minh chữa bệnh, sức khỏe của ông suy giảm nghiêm trọng. Năm 1994, ông chuyển công tác từ Nam Định vào làm việc tại Phòng giáo dục quận Gò Vấp để vừa công tác vừa chữa bệnh.

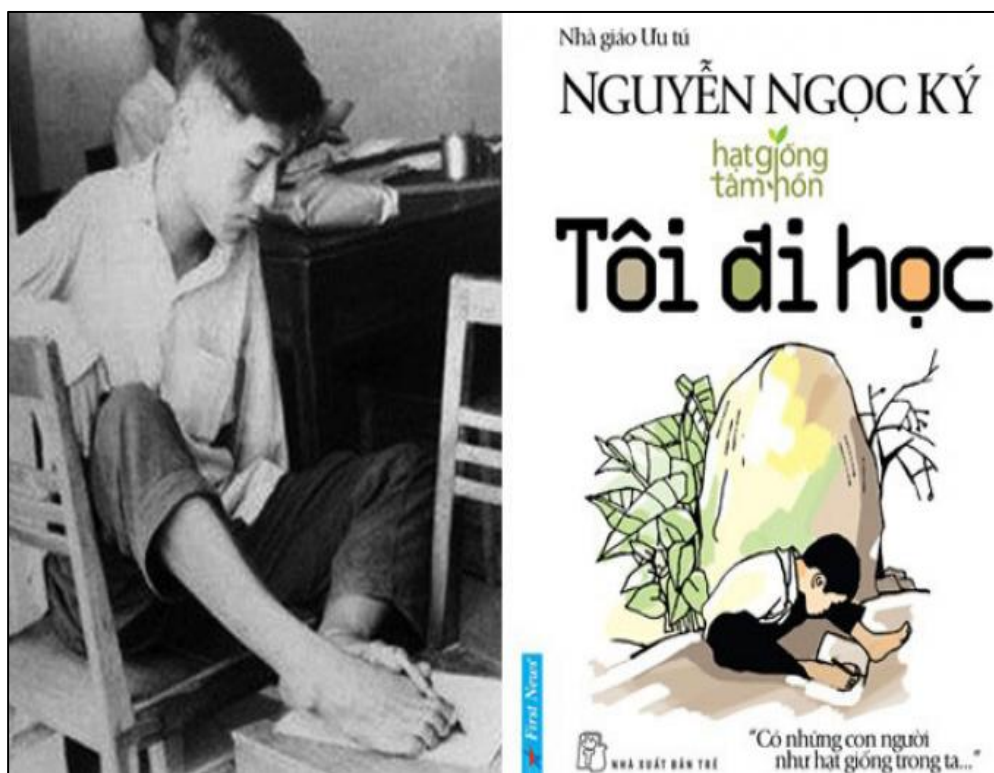
Thầy còn đi giao lưu khắp nơi, khắp các vùng, miền trong cả nước. Từ trường tiểu học đến trường đại học, các bạn đều rất thích được thầy tiếp xúc, trò chuyện, trao đổi về nhân sinh và cuộc sống. 1500 buổi nói chuyện tại các nhà trường tiểu học, THCS, THPT, là một con số đáng nể phục! Chẳng thế mà một thầy giáo trẻ từng bày tỏ “Thầy Ký giao lưu một tiết bằng chúng em dạy giáo dục công dân cả năm... Thầy đã thực sự truyền lửa và lòng nhiệt huyết đến các bạn trẻ”.

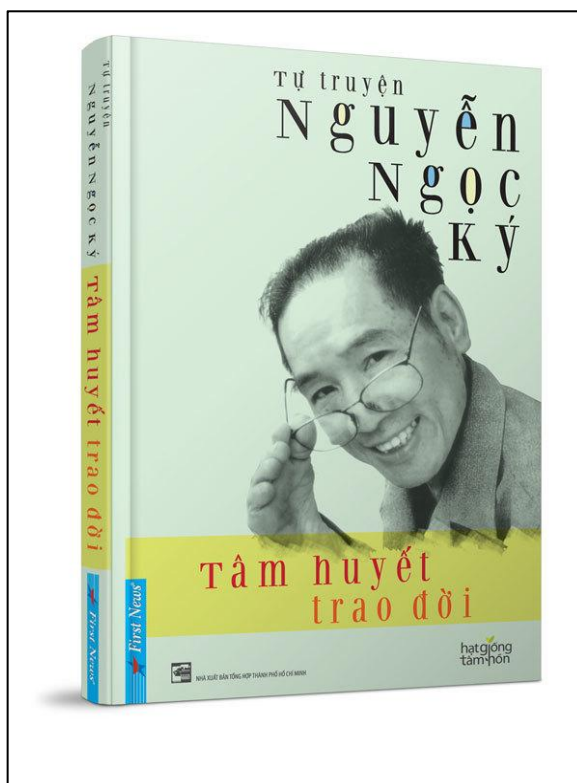
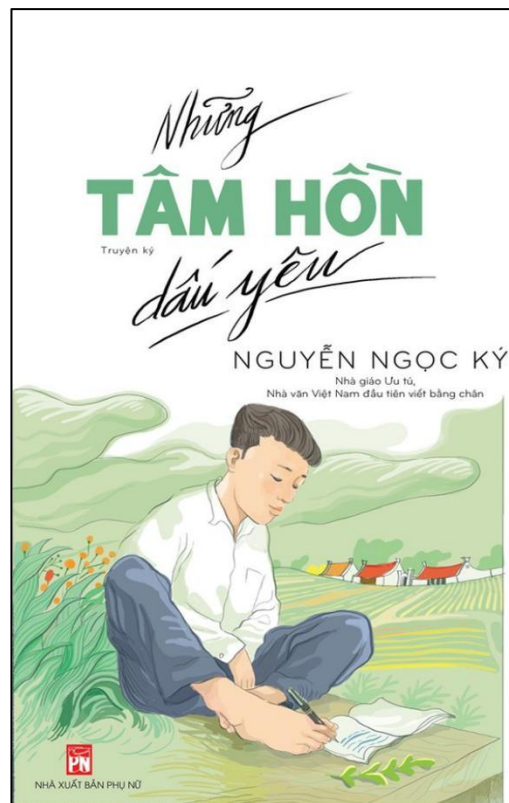
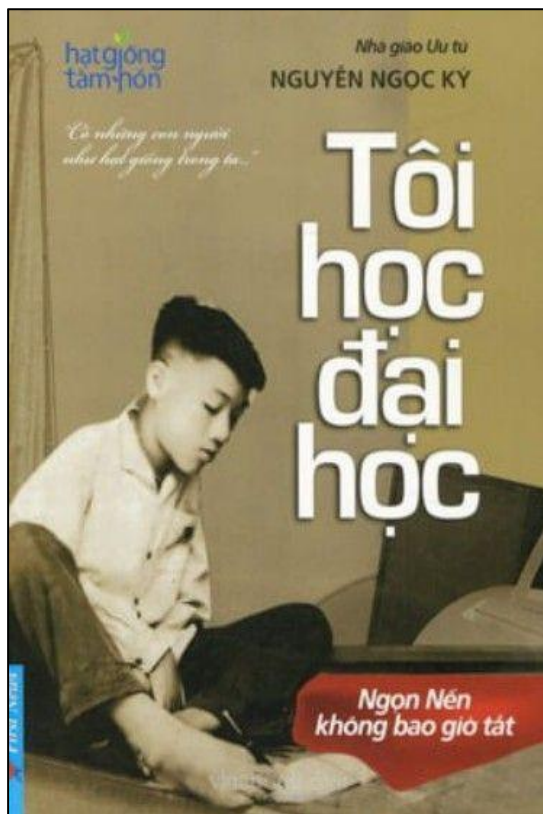

*Ảnh: Thầy giáo Nguyễn Ngọc ký giao lưu với các em học sinh tại trường
Tiểu học Trần Quốc Toàn - Quận Tân Bình*

Những năm ông nghỉ hưu, căn bệnh suy thận bắt ông tuần 3 lần phải chạy thận nhân tạo. Song với nghị lực và quyết tâm phi thường, ông vẫn miệt mài đi giao lưu với học sinh, vừa tiếp khách tư vấn tâm lí qua Tổng đài 1088 và vừa sáng tác tại Thành phố Hồ Chí Minh. Năm 2013, nhân dịp Nick Vujicic đến Việt Nam, ông là một trong 24 tấm gương "Hạt giống tâm hồn" của Việt Nam được vinh danh ở Trung tâm Hội nghị White Palace (Thành phố Hồ Chí Minh). Ông đã được kết nạp vào Hội Nhà văn Việt Nam.

Một số các tác phẩm của Nguyễn Ngọc Ký như: Tập Hồi ký "Tôi đi học"; Hồi ký "Tôi học đại học" (xuất bản năm 2013); Tuyển tập "Câu đố vui tâm đắc"; Những tâm hồn trẻ thơ; Hồi ký "Tôi dạy học"; Con chim của Chu Văn Bi; Tâm huyết trao ời.

Nguyễn Ngọc Ký quả là một tấm gương sáng ngời về nghị lực vượt lên số phận. Ông đã chứng minh cho mọi người thấy một người tật nguyền như ông vẫn có thể trở thành người có ích cho xã hội. Tên tuổi Nguyễn Ngọc Ký đã được mọi người biết đến với lòng trân trọng, ngưỡng mộ, cảm phục. mãi mãi, cái tên Nguyễn Ngọc Ký sẽ còn in sâu trong tâm trí mỗi người dân Việt Nam hôm nay và cả mai sau.